

Oznanila

Župnija Dobropolje-Videm, Letnik 52, št.21, 12. oktober 2025

SEM MISIJONAR

Ob naši župnijski sinodi smo si zadali nalogo, da bomo skušali svojim sodobnikom posredovati zaklad vere, ki ga sami imamo. Ko gledamo misijonarje, ki so odšli po svetu, zlasti v dežele, kjer je krščanstvo v manjšini, jih navadno občudujemo. Kaj vse zmorejo, koliko napora in ljubezni je potrebno, da nekomu oznašiš veselo sporočilo: Bog te ljubi, tvoj cilj je večna sreča. A tega danes manjka tudi v naši župniji, ki je vedno slovela po svoji vernosti. Najhuje mi je, če pomislim, da bodo tudi mnogi, ki sem jih učil verouk, pripravljali na zakramente, zavrgli vse to in ne bodo marali stopiti ob smrti v nebeško srečo, ker so jo tu stalno tajili.

Vrednota vztrajnosti, tudi ko okolje ne živi iz vere, je zelo potrebna. Brat poznejšega duhovnika očeta, oba sta bila v partizanih, je rekel svojemu bratu, ki je izgubil vero: »Zapomni si, Bog je!« Ker je bil globoko veren, je bil kmalu ustreljen od lastnih partizanov, a njegov brat se je pozneje spreobrn timer in veliko storil za vero, zlasti za Kurešček.

Kakor misijonarji po daljnih deželah, mi doma oznanjajmo to veliko dejstvo, da Bog je in da nam on pripravlja izpolnitev želja, ki na tem svetu nikomur niso uresničene.

POGLED NA DUHOVNO OBNOVO

Za nami je rožnovenska duhovna obnova, ki je v naši župniji odigrala veliko vlogo, saj so ljudje dobivali v govorih odgovore na mnoga vprašanja in v zakramentih, zlasti svete spovedi, mir srca, ki je pogoj za srečno življenje. Zadnje čase je udeležba na duhovni obnovi bolj skromna, a misijonar je rekel: »Kar precej ljudi je opravilo zelo lepo sveto spoved in poslušalo govore. Ni pomembno število. Ljubezen in vera sta tisto, kar prinaša blagoslov tudi tistim, ki iz malomarnosti te reči opuščajo.« Škoda je še posebno na mladih ljudeh, zlasti otrocih, ki sploh ne bodo vedeli, kje iskati tolažbo in pomoč, ko jih bodo doletele težave življenja. Naj nam spodnje pričevanje pomaga to razumeti.

BILA JE LEPA KOT ROŽA

Zbudila sem se v hladno jesensko jutro. Gosta megla je pokrivala speča polja. Sončni žarki so brez prave moči prodirali skozi goste oblake. V veliki koloni in skorajšnje zamudo sem prispela v službo. Delo mi je šlo dobro od rok. Po uspešnem delovniku sem se odpravila proti Žalam. Bližal se je praznik vseh svetih. Skoraj sem se izgubila med tisoč grobovi. Končno sem le našla grob bratranca Staneta. S hvaležnostjo in otroškimi spomini sem se Bogu zahvalila, da sem ga poznala, sprejemala njegove nauke in poslušala njegove šale.

Iz globokega premišljevanja me je zbudilo nenehno hlipanje. Ozrla sem se naokrog in zagledala ženo, sklonjeno nad grob. Ker se hlipanje ni in ni končalo, sem pristopila k njej. Roka je kar sama objela to jokajočo ženo. Zrla sem ji v trpeči obraz. Jezik mi je otrpnil. V grlu je nastal cmok. Prva je spregovorila žena: »Bila je le lepa roža.« Še vedno sem jo debelo gledala, skoraj mi je zastal dih. Nekako sem se poistovetila z njeno še neznano bolečino. Njej se je razvezal jezik, meni pa so se odprla ušesa. Nadaljevala je: »Sem hodim že 25 let dan za dnem. Danes bi bila stara moja Metka 40 let. Tako zelo mlada je morala zapustiti ta svet. Še živeti ni začela ...« Žena se je odkasljala, se zravnala in nadaljevala: »Moja Metka je ljubila rože, predvsem lončnice. Z velikim ponosom sem opazovala njeno veselje do cvetja. Nekega poletnega dne pa se je znašla na naših policah lepa, razkošna, meni neznana roža. Z radovednostjo sem jo vprašala: 'Metka, kje si dobila to čudovito rožo in kakšno ime nosi?' Odgovorila mi je: 'Mama, rožo mi je dal sošolec Mitja, imenuje pa se »trava«.' Kar nekaj časa je ta čudovita trava krasila police naših oken. Opazila sem, da jo Metka neguje s posebno ljubeznijo. Ponosna sem bila nanjo. Zahvaljevala sem se za to Metkino ljubezen. Ko pa so se odprla šolska vrata, sem opazila, da je izginilo nekaj listov. Zakaj, sem se sama spraševala. Vprašanje pa ni prišlo do Metke. Bližal se je božič. Narava se je odela v snežno odejo. Listi na roži so izginjali. Radovednost je želela odgovor. 'Metka, zakaj trava, kot imenuješ to lepo rožo, nima več listov?' Odvrne: 'Mama, zdaj je zima in narava počiva.' Odgovor je potešil mojo radovednost. Opazila pa sem spremembe pri Metki. Iz šole se je vračala pozno. Ocene so se začele nižati. Njeno obnašanje se je spremenilo. Postala je čustveno labilna,

nič na njej ji ni bilo več podobno. Kaj naj naredim? Svoja vprašanja in slutnje sem posredovala njeni pediatrijni. Ona pa je nemudoma posumila, da uživa prepovedane substance – travo. Prišla sem domov. Nisem mogla verjeti, nisem mogla dojeti, da so besede pediatrijne resnične. Ne, naša Metka pa tega ne bi uživala in pika. Tisto popoldne se je Metka vrnila iz šole zelo pozno. S solznimi očmi sem jo pričakala. Spominjam se, da sem jo objela, jo pobožala po rdečih licih in ji rekla: 'Metka, jutri pojdeva k zdravniku. Bojim se, da si bolna.' Metka me je pogledala s svojimi ognjenimi očmi, se obrnila, zaloputnila z vrati in odvihrala v gluho noč. Vsi moji klici so bili brez odziva. Kje naj jo iščem, kdo jo lahko najde? Srce mi je začelo utripati z veliko močjo, v glavi se mi je stemnilo. Padla sem po tleh in omedlela. Zbudil me je hišni zvonec ob 2. uri ponoči. Pri vratih sem uzrla moža v modri uniformi. Bila sta policista s strašno novico ... in vse to zaradi tiste lepe rože, ki ji pravijo 'trava'.« Še močnejše sem jo stisnila. Žena, sklonjena nad grob, pa je dejala: »Povejte staršem, povejte svetu, da je 'trava' grob, ki boli tako zelo, tako zelo, da tega ne privoščim najhujšemu sovražniku. Ta 'trava' nima meje, nima sočutja, je zvita in prekanjena kakor kača v raju, ki je zapeljala Adama in Evo.« Draga neznana žena, sklonjena nad prerani grob. Napisala sem tvojo zgodbo o tvoji ljubi hčeri, o tvoji bolečini. Morda jo bo kdo prebral, se ustavil in premislil o tej 'lepi roži' in o ljubezni do svojih otrok, ki so naš največji zaklad. Ko sem se vrnila na svoj dom, sem padla možu v objem. Skupaj sva izrekla prošnjo Bogu: »Ljubi Bog, odpri nam oči, odpri nam ušesa, spremeni nam srce, ki bo znalo ločevati naslado sveta od tistega veselja, ki ga nam nevsiljivo podarjaš samo Ti.«

A.K.

IZ ŽIVLJENJA
NAŠE ŽUPNIJE

VEROUK ZA PRVOOBHAJANCE IN NJIHOVE STARŠE

Letos je v naši župniji več kot 40 prvoobhajancev. V tem letu bodo prejeli dva zelo pomembna zakramenta, sveto spoved in sveto obhajilo. Lepo se pripravljamo, seveda pa je še osebno važno, da sodelujete tudi starši. Poglejte jim delovne zvezke, kjer lepo delajo domače naloge, pa tudi liturgični zvezek je zelo pomemben, kjer lepijo listke nedeljskih in prazničnih maš. Na zadnji strani delovnega zvezka so molitve, ki naj bi se jih letos naučili. Svetujem vam, da jih kot družina molite skupaj. Molitev vas bo kot družino povezala, otroci pa se bodo spontano naučili vse molitve.

Občasno vas bomo, dragi starši, povabili v nedeljo po pol enajsti maši, da vidite, kako se pripravljamo na velike dogodke. Prvo tako srečanje bo v nedeljo, 19. oktobra. Lepo ste vabljeni v župnijsko dvorano tako otroci kot starši.

SODELOVANJE PRI SVETIH MAŠAH

V nedeljo, 19. oktobra, ko je misijonska nedelja, bo pri pol enajsti sveti maši sodelovala s petjem mladina, prošnje bo pripravil 8. razred, tretji razred pa bo pripravil zahvale.

Naslednjo nedeljo, 26. oktobra, bo družinska maša, prošnje pripravi sedmi razred, zahvale pa drugi razred.

Pon. 13.10. <i>Gerald</i>	Vid. Pon.	7.30 19.00	Jože Prijatelj, obl., Vid. Ljudmila Strniša, 8. dan
Tor. 14. 10. <i>Kalist</i>	Vid. Kom.	19.00 18.00	Angela Grebenc, 8. dan Terezija in Jože Žnidaršič, Z. v. Bernarda Novak, 8. dan Hedvika Kastelic, obl.
Sre. 15. 10. <i>Terezija Vel.</i>	Vid. Vid.	7.00 19.00	V zahvalo in za zdravje Po namenu
Čet. 16. 10. <i>Hedvika</i>	Vid. I. G.	19.00 19.00	Ivka Škantelj, 30. dan Roman in Anton Gačnik, Pdg., obl. Anton Kastelic, obl.
Pet. 17. 10. <i>Ignacij Ant.</i>	Vid.	19.00	Feliks Perko, obl., Z. v. Štefka Kovačič, obl., Zg.
Sob.18. 10. <i>Luka</i>	Vid. Kom	8.00 19.30	Jože Zevnik, obl., B. v. Pok. Žnidaršič, K. 98
Ned. 19.10. 29. med letom Misijonska Pavel od Križa	Vid. Pon. Vid. Vid.	7.30 9.00 10.30 19.00	Za farane in neverne Janez Tomšič Anton Prhaj Frenk, Marija in Jože Štih, obl., V. Rudolf in Angela Goršič, obl., I. G. Kristina Fromm, 30. dan
Pon. 20.10. <i>Vendelin</i>	Vid. Pon.	7.30 19.00	Leopold Šuštar, obl., Pdc. Bratje Tabak
Tor. 21. 10. <i>Uršula</i>	Vid. Kom.	19.00 18.00	Franc Marolt, obl., Z. v. Marija Babič in Jože Rigler
Sre. 22. 10. <i>Janez Pavel II.</i>	Vid.	7.00	Ludvik in Marija Cimerman Za dobrotnike
Čet. 23. 10. <i>Janez Kap.</i>	Vid.	19.00	Ignacij Novak, 30. dan Roza in Franc Klinec, obl. C.
Pet. 24. 10. <i>A.M. Claret</i>	Vid.	19.00	Zvone Šuštaršič, obl., Pdc. Mihaela Javoršek, obl.
Sob. 25.10. <i>Sabina,Darink.</i>	Vid. Kom.	8.00 19.30	Franc Miklič, obl., C. Martina Blatnik, Višnje
Ned. 26.10. 30. med letom, Lucijan	Vid. Pon. Vid. Vid.	7.30 9.00 10.30 18.00	Za farane in neverne Oba Milana Hočevarja Ivan Žnidaršič, obl., Vid. Jožef in Franciška Kralj, obl., M. v.

OB SMRTI SVOJCEV SO DAROVALI:

Ob smrti Ivke Škantelj je dala za 1 mašo tudi Ema Zevnik.

Ob smrti IGNACIJA NOVAKA so darovali: domači so dali dar za cerkev in za 6 maš. Hčerka Anita je dala tudi dar za cerkev in za 5 maš, prav tako tudi hčerka Melita. Dar za cerkev je dala Kmetijska zadruga. Za 3 maše so dali vnuki Karmen, Mojca, Jan, Matic in Lucija. Za dve maši so dali druž. Perko iz Ilove Gore, Rajarjevi iz Zdenske vasi, družina Žgajnar iz Zdenske vasi in vnukinja Karmen z družino. Po 1 mašo pa so dali: Marija Erman, Janez z družino, Matevščevi, Zg., Irena in Jože Pugelj, Zdenka Zupančič iz Plešivice, Šinkovčevi, M. v., Tomoževi, Z. v., Matičkovi, Zg., Oblakovi, Pon., druž. Papež z Žvirč in Bidrhovi iz M. v.

Ob smrti LJUDMILE STRNIŠA so dali za eno mašo Oblakovi.